והלסבי (הפולני פסרב לרגל הקשר עם האינטרנציונל השני), י.ו.ב. סגרסניה, החלוץ הצעיר, הנוער הסוציאליסטי היהודי. לדעתי כן הראוי שהנוער העובד ישתתף, כי חשוב הסגע עם הנוער העברי בגולה, ביחוד עם החלוץ הצעיר.

ל' ניסן
10 מאי
יום ו'

פינקלשטיין פסר על מצב הפועצה בירושלם. מהכנסות מהמקסו, סם הלשכה מכנים בשנה 1928 -.49 לא"י לחודש, עכשיו יורד ל-20. הבנינים הלאומיים הגדולים הולכים ונגמרים, אסנם העבודה בכללה לא נחמעסה להיפך, אבל העבודה אינה בידי הלשכה. המקיד הלשכה הוא לא לשלוח פועלים לעבודה, אלא להשגיח על תנאי העבודה. נשתנתה מפני כך גביית המסים. מקודם עבדו הרבה פועלים ברשות הלשכה, ומסיהם נכנסו במאה אחוז. עכשיו אין הלשכה גובה. בשנת 1928 היתה הכנסה של 108 לא"י (מסים ולשכה). בינואר מברואר ש.ז. ירדה ההכנסה עד 80 לא"י לחודש. במרס ואפריל אמנם עלתה עד 130, אולי זאת לרגל הבחירות. גם דרגת המסים הפרוגרסיבית מקטינה הכנסת המס. ההוספות למס אינן משתלמות, מתקבלות רק ההקטנות.

בסידור מזכירות קואליציונית יש שני קושיים:

עכשיו עובדים פינקלשטין (מזכיר) ורבינוביץ (לשכה). מוצע ליפשיץ מהמה"צ לעניני עבודה, ז"א הנהלת הלשכה, פקוח על עניני עבודה,

האגודה המקומית לבנין. על-פי סידור ארץ, ובינוביץ לעסוק באגודת מקצועית שמחוץ לבנין, אולם ובינוביץ סובר שאינו מתאים לעבודה זו, והוא רואה את תפקידו דוקא בעניני עבודה, שעסק בהם עד עכשיו. הקושי השני הוא תקציבי: הוא יחייב גרעון נוסף של 16 לא"י לחודש.

בנין בית הפועלים אין לו כעת סיכויים ריאליים. הוצאו כמאתים לירה על כביש יריחו. קוו מעבודה התנדבות, אולם עכשיו יש לכל הפועלים עבודה, ולא ילכו לעבודה בהתנדבות.

יש בעיר סכנה של עבודה ערבית בבנין. העבודה בבנין מחפורת ומחולקת יציקה לחוד, כפיפת ברזל לחוד וכו'. על-ידי-כך אפשר למסור לבעלי מקצוע יהודיים את בפיפת הברזל, ולפלחים את סחיבת חבטון ויציקה. מחרבים קבלנים ערבים וגרמנים המעסיקים פועלים יהודים ראשיים ופלחים. יש גם סכנה של התחרות פנימית.
